

## **ВПЛИВ ВАГОВИХ КЛАСІВ РОЗПОДІЛУ ІНКУБАЦІЙНИХ ПЕРЕПЕЛИНИХ ЯЄЦЬ НА ВИВІД МОЛОДНЯКУ**

**О. І. Любенко**, кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет  
вул. Стрітенська, 23, м. Херсон, 73006, Україна  
e-mail: [lubasha21678@gmail.com](mailto:lubasha21678@gmail.com)

Сьогодні досить популярним являється вирощування перепелів в Україні. Першого перепела в Україну було завезено з Японії і вже до кінця 60-х років було зафіксовано ферми з кількістю голів у 30-40 тис. Після чого в дію вступила антиреклама, що спровокувало спад перепелівництва в Україні. Справа в тому, що поширення набула думка про те, що яйця перепелів за поживністю нічим не відрізняються від курячих. Подолати цю кризу вдалося лише в 1970-1980рр. Після чого у перепелівництві в Україні був застій. Галузь почала відроджуватись лише в останні десятки років.

В процесі одомашнення перепілок був втрачений інстинкт насиджування та гніздування і тому для виведення молодняку застосовують штучну інкубацію. Черговим етапом виведення перепелів є правильний відбір і зберігання матеріалу, придатного для інкубації.

Яйця для інкубації починають збирати, коли перепілки досягають 8-ми тижневого віку, адже яйця птиці раннього віку мають низькі інкубаційні якості, що зможе призвести до зниження відсотка виведення, а також до погіршення продуктивності молодняка.

Маса яйця має бути не менш як 10 г, заплідненість - не менш ніж 70-85%. Інкубаційні яйця збирають декілька разів на день. Для відбору застосовують загальноприйняті у птахівництві правила та ознаки. До них відносять - форма яєць, їхня маса, якість шкарлупи. Ще є специфічний спосіб відбору перепелиних яєць для інкубації - це інтенсивність забарвлення (пігментація) шкарлупи. Вважається, що виводимість молодняку з більш пігментованою шкарлупою краща, ніж у яєць з меншою пігментацією.

Поряд з кількістю яєць, відкладених за продуктивний період, відтворні якості птиці характеризуються, в основному, показниками

заплідненості, виводимості яєць, виводу молодняка та збереженості молодняка.

Заплідненість і виводимість яєць – незалежні одна від одної ознаки. Фізіологічні і генотипові їх визначення неоднозначні. Їх синхронні зміни часто пов'язані з впливом зовнішніх умов на загальний стан організму птиці.

Заплідненість яєць – це показник, який визначається відношенням кількості запліднених яєць до закладених в інкубатор та виражається у відсотках. Найвищий показник заплідненості характерний для яєць вагового класу М0, який склав 84,31%. Класи М+ та М- мали зменшенні показники цієї ознаки класу а саме М+ - 80,55%, клас М- відповідно 81,81%.

Виводимість яєць – це відношення кількості виведеного молодняка до числа запліднених яєць у відсотках.

Якщо інкубація перепелів завершилася успішно, то відсоток виводимості яєць не повинен перевищувати 95%. Іноді він доходить до 100% показника. Однак не потрібно поспішати вибраковувати ті, які не відразу проклюнулися. Деякі перепелята вилуплюються через 1-2 доби. Хоча таке явище вважається аномалією. В наших дослідженнях виводимість не перевищила 80%. На цей показник могли вплинути фактори зовнішнього середовища.

Найвищий показник виводимості характерний для яєць вагового класу М-, який склав 79,36%. Класи М0 та М+ мали зменшенні показники цієї ознаки, але відхилення незначно відрізнялися.

Правильне яйце, яке придатне для інкубації, повинно мати звичний плямистий вигляд і не бути важче 14 грам. Виняток становлять тільки у породи Фараон – 16 грам. Шкаралупа повинна бути гладкою, рівною, без тріщини або інших дефектів. Сильно великі або дрібні продукти вибраковуються, так як з них виходять слабкі і нежиттєздатні пташенята.

Вивід молодняка – це процес вилуплювання пташенят з яєць. Вивід здорового молодняка – показник результатів інкубації яєць, який визначається як відношення кількості виведеного здорового молодняка до числа всіх закладених на інкубацію яєць у відсотках.

Найвищий показник виводу здорового конденційного молодняка характерний для яєць вагового класу М0, який склав 66,66%. Класи М+ та М- мали зменшенні показники цієї ознаки класу а саме М+ - 63,88%, клас М- відповідно 64,93%.

Для підвищення рівня інкубаційних показників перепелиних яєць, реалізації генетичного потенціалу у виробничих умовах необхідно застосовувати розподіл інкубаційних яєць на вагові класи за масою яєць.

Встановлено, що виводимість яєць розподілених на рівно вагові угруповання призводить до значного підвищення цього показника. Найвищий показник заплідненості характерний для яєць вагового класу M0, який склав 84,31%. Класи M+ та M- мали зменшенні показники цієї ознаки класу. Найвищий показник виводимості характерний для яєць вагового класу M-, який склав 79,36%. Класи M0 та M+ мали зменшенні показники цієї ознаки, але відхилення незначно відрізнялися.

Найвищий показник виводу здорового конденційного молодняку характерний для яєць вагового класу M0, який склав 66,66%. Класи M+ та M- мали зменшенні показники цієї ознаки, а саме M+ - 63,88%, клас M- відповідно 64,93%.

З метою підвищення інкубаційних показників перепелиних яєць пропонується розподіляти інкубаційні яйця за масою на рівновагові угруповання, це дасть можливість значно підвищити інкубаційні властивості, що позитивно вплине на вивід здорового конденційного молодняку, дасть можливість в подальшому вплинути на продуктивності перепелів та економічну ефективність ведення галузі птахівництва.